

פרשת וארא

וישלך אהרן את מטהו... ויהי לתנין וכו' וישליכו וכו' ויבלע מטה אהרן את מטתם (ז, י-יב)

הנה היה נס בתוך נס, כי כשהשליך אהרן את מטהו נהיה תנין. וכשהשליכו החרטומים מטותם ונהפכו לתנינים אז חזר התנין ונעשה מטה אהרן, ואז בהיותו מטה בלע מטותם. וכאן מעיר בזוהר (שמות כח.) בענין הפלא של תחיית המתים לעתיד, ואומר: בא וראה מטה אהרן שהיה עץ יבש עשה הקב"ה בו מופתים, ושתי שליחויות נעשו בו. האחת: שעץ יבש בלע את התנינים ההם. ואחת: שהרי לזמן מה הפך להיות בעל רוח חיים ונעשה בריאה. והמשיך ואמר רבי אלעזר (שם) תפח רוחם של אותם האומרים שאין הקב"ה עתיד "להחיות מתים", שהרי איך תעשה מהם בריאה חדשה, יבואו ויראו אותם השוטים רשעים הרחוקים מהתורה ומהקב"ה הרי בידיו של אהרן היה מטה עץ יבש והפך הקב"ה את המטה לבריאה ברוח וגוף, ק"ו לגופות המתים שהיו בהם רוח ונשמה קדושה ושמרו מצוות התורה ועסקו בתורה יומם ולילה והקב"ה הטמינם בעפר, שיעשה הקב"ה אותם לעתיד לבא בריאה חדשה. עכ"ד הזוה"ק.

ובזוהר מסופר שנפטר איש אחד ואז בכה בנו היתום עליו, ונעשה נס וחי, ונתפעלו רבי אלעזר וחביריו וברכו מחיה המתים. וע"ע בפסחים (דף נ.), ובזוהר הקדוש פרשת וישלח (דקע"ה.) עה"פ (בראשית לה, יח): 'ויהי בצאת נפשה כי מתה'. וכן אנו רואים בעין תחיית המתים, שהרי בחורף כל העצים נעשים שלכת בלא עלים, ויבשים. ובהגיע זמן מסויים חוזרים לחיים. גם המעופף שנקרא "פרפר" יש זמן שנושרים כנפיו ונשאר רק גופו כמת ומוטל כך הרבה זמן, ופתאום חוזר וחי ומצמיח כנפיים ושב ומעופף.

מכל זה יכול האדם להבין גם בשכל, הגם ש"אמונת" תחיית המתים צריכה אמונה פשוטה וכך מצותה הגם שהיא נוגדת את השכל הפשוט, אבל הקב"ה ישתבח שמו, וכי יש דבר שנפלא ממנו וקשה עליו?! אין, הכל ברשותו והכל בכחו. ונוכל לראות זאת משאר "ניסים שונים" שנעשו ונעשים ושיעשו.

בא וראה פלא גדול עוד מעוף הנקרא "חול", וכנזכר באיוב (פרק כט, יח וברש"י), שרבותינו אמרו שחי אלף שנה, ואחרי כן יוצאת אש מקונו ושורפתו ונשאר בו כביצה וחוזר ומגדל אברים וחי ומתחדש. והובא בדברי החיד"א בספר "מדבר קדמות" (מע' ח אות א), וע"ש עוד דברים. ובכן, היפלא מה' יתברך דבר?

וישנם בני אדם שומרי תורה, ואעפ"כ ששומעים ענין תחיית המתים נדמה בעיניהם כמין "דבורי דמיון" ח"ו. והנה הקב"ה הראה לחזקאל בנבואה ואמר לו בבקעת דורא: 'התחינה העצמות האלה', ואח"כ החיה את כל שבט אפרים שהיו מוטלים כך בעצמותיהם, ופתאום העלו בשר ומתחו גידים וכוסו בעור. ואח"כ צוה לרוח "פ' ה' י באלו" ויחיו.

ה' יזכנו להאמין היטב ולצפות לתחיית המתים. וכמו שאנו מברכים ג' פעמים בכל יום "ונאמן אתה להחיות מתים, ברוך אתה ה' מחיה המתים", נאמין, נחיה ונזכה. אמן.

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א